

periode vil utvivlsomt vinde Tilslutning hos alle. Ligeledes synes det mig naturligt, at Omvurderingen falder bort, men det Forhold, som det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) pegede paa, er maaske nok en Mangel, vi maa raade Bod paa: at der ikke bliver Lejlighed til Nyvurdering. Men det er formentlig Administrationens Mening at indsætte dette i de Regler, som senere vil blive fastsat om dette Forhold, thi det er rimeligt, at Ejendomme, der bygges i 1916, maa ikke staa fri for Ejendomsskyld til 1919. Det har sikkert heller ikke været Hensigten, men formentlig er det Meningen at tage det med under de nærmere Regler for Arbejdets Udførelse, som senere skal gives af Finansministeriet.

Spørgsmaalet om Ejendomme, der svarer indtil 50 Øre i Afgift, synes det mig naturligt at lade falde bort, som Finansministeren har gjort, thi ellers bliver det, der fritages, faktisk 3,000 Kr. og ikke som Lovforslagets Tanke 2,500 Kr. Jeg vil ikke give det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds min Tilslutning med Hensyn til at sætte Fradraget op til 3,000 Kr., jeg synes, at 2,500 Kr. allerede er en stor Mundfuld, naar vi ikke har haft Afdrag over hele Linien før. Men det er af den Slags Spørgsmaal, der kan behandles i Udvalget; foreløbig stiller jeg mig afvisende dertil.

I det Udvalg, som i 1913 behandlede Lovforslaget om en ny Ejendomsskyldvurdering, drøftede man ogsaa Spørgsmaalet om Overskyldraadets Sammensætning. Fra alle Sider var man enig om, at det vilde være ønskeligt, om Overskyldraadet øvede større Indflydelse, greb mere direkte ind med Hensyn til Opnaaelse af større Ensartethed i Skyldsætningen over hele Landet, end hidtil var sket, men man undlod i Udvalget at stille Forslag om en Ændring af Ejendomsskyldlovens § 12 og nøjedes med en Udtalelse om disse Forhold i Betænkningen. Idet jeg peger derpaa, maa jeg tillade mig at forbeholde mig muligvis at stille Forslag om en Forøgelse af Overskyldraadets Medlemstal med to Repræsentanter, en direkte Repræsentant for vore mange Købstæder. Saa vidt mig bekendt har disse mange Grundejere i Provinsbyerne ikke en eneste Mand

i Raadet, de kan pege paa som deres direkte Repræsentant, og det store Antal af Landbrugere, den store Husmandsstand, har heller ikke noget saadant Medlem. Jeg kunde tænke mig, at det vilde være naturligt at gaa til en Forøgelse med to Medlemmer. Men jeg haaber, at vi maa drøfte det Spørgsmaal i et Udvalg og naa et Resultat. Der bliver Brug for megen Sagkundskab ved Tilrettelæggelsen af Arbejdet. Vel ved man, at saadan kynig Hjælp kan tilkaldes, og at det er berettiget ifølge Loven at tilkalde den, men det vilde være heldigt, om disse store Grupper af Grundejere og Jordejere var direkte repræsenterede under alle Raadslagninger.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) udtalte ved Finanslovens første Behandling i Aar, at de Priser, vore Landejendomme for Tiden omsættes til, var Svindelpriser. I Dag sagde det ærede Medlem, at Priserne i Øjeblikket utvivlsomt er betydelig højere end i 1913, ja, at naar vi i 1913 omtalte, at den Værdistigning, der vilde komme til Udtryk i Forskellen mellem Vurderingen i 1909 og den, vi stod i Begreb med at udføre, var en halv Snes Procent, vilde Forskellen i Øjeblikket muligvis komme helt op til 25 pCt. Det skulde være en Stigning i to Aar paa Jord og Bygninger fra 10 til 25 pCt., altsaa 15 pCt. Jeg tror, dette er meget forkert. Jeg tillader mig at mene, at en saadan Stigning har ikke fundet Sted. Der fandt ifølge statistiske Beregninger over solgte Ejendomme fra 1900 til 1912 en Stigning af Landejendomme her i Danmark Sted af 40 pCt. Det er da usandsynligt, at man i Perioden 1909—16 skulde have en Stigning af 25 pCt., og i hvert Fald synes jeg, der ikke er Overensstemmelse mellem, at Stigningen skulde være kun 10 pCt. fra 1909 til 1914, men fra 1909 til 1916 25 pCt., altsaa 15 pCt. fra 1914 til 1916.

Jeg tror, man forser sig paa disse Spørgsmaal, men saafremt det ærede Medlem kun ønsker at udtale det som en Beklagelse over, at det kan blive haardt nok for dem, der skal bære de nye Skatter, skal jeg ikke blande mig i det, thi det gaar jo nok; jeg tror ikke, at de Afgifter, der falder, bliver større, end at man nok